
IRODALOM

Kukucska Ferenc : A tisztás

- Gyerekek, gyerekek! Csenedesebben, mindjárt szünet lesz! Mi van ma veletek? Mint a vadak, akik nem bírnak magukkal, - mormogta Joli az orra alá; miközben összeszedte a füzeteket, az osztálynaplót, íróeszközeit. Rendet rakott a tanári asztalon, sóhajtott, amikor végre megszólalt az óra végét jelző csengő. A srácok felugráltak a padokból, lökdösődve az ajtó felé tódultak. Érezték a közeli vakáció keltette édes izgalmat, hogy néhány nap, és habzsolhatják a szabadságot, a játékot.

Joli elgondolkodva a tanári felé lépdelt. Mögötte alacsony kövér férfi kerülgette a futkározó alsós nebulókat - mérsékelt sikerrel. Mikor az egyik lány a hasának szaladt, elvörösödött a feje.

- Bocsánat Di...- harapta el a szót, a szőke copfos Niki a 3. a-ból. - Igazgató bácsi. Ezek a lüke fiúk állandóan kikapkodják a fülemből ezeket, - és a két apró fülhallgatót a „Diri” felé nyújtotta. A dühös igazgató kezébe vette a vékony kábelt, ami a kislány nyakában függő MP3 lejátszóhoz csatlakozott.

- Szóval így udvarolnak az urak manapság - nézett Niki mögé, a két megszeppent fiúra. - A mi időnkben, ha tetszett a kis hercegnek, a copfját húztuk nem a fülhallgatóit. - Joli hallotta főnöke szavait, lassított, megfordult. Az igazgató ránézett.

- Tanárnő, légy szíves elbeszélgetni a két Cassanovával az illemről. A te osztályodba járnak, ha nem tévedek. - Joli nyelt egyet, a három gyerekhez fordult. - Órák után várjatok meg az osztályban!

- Valami baj van Joli? - kérdezte Tamás miközben sört bontott. Gondosan ügyelve, hogy kevés hab képződjön, pohárba töltötte. A távirányítóval bekapcsolta a tévét, váltogatni kezdte a csatornákat. Megcsóválta a fejét. Ujjaival egyre idegesebben dobolt az asztalon.

- A gyerek átprogramozott mindent! Nem tudom, mit csinállok vele, de ezt nem tűröm!

- Kigondolt egy új szisztémát, az alapján rendszerezte a csatornákat. A szobánkban is van tévé, ott minden a régi - szólt Joli a férjéhez. Letette a tollat, amivel a dolgozatokat javította, masszírozni kezdte a homlokát. Nyomást érzett elöl, tudta megint a vérnyomás. Kiment a fürdőszobába, levette a polcra a gyógyszeres tégelyt, letekerte a kupakját.

- Azt kérdeztem, van valami baj? - harsogta Tamás a nappaliból. Élesen csendült a pohár, ahogy az asztalhoz csapta az alját. A kilöttyent sört gyorsan beitta a szőnyeg. Joli kezében megrezsent a tégely. Visszahelyezte a polcra.

- Nincs baj Tomi - válaszolta az ajtóból, - fáradt vagyok.

- Te mindig fáradt vagy! Tipikus női kikerülési allűr. Ha nem derogál valami, fáradt vagy! Én meg a nagy fáradtságodtól vagyok fáradt! - Kiitta a maradék sört a pohárból, felhúzta a cipőjét.

- Hova indulsz Tomikám?

- Ki innen, mert megfulladok. Levegőért, tetszik érteni? - Tamás bevágta az ajtót, lerohant a lépcsőn. A ház előtt kocsiba ugrott, és elhajtott. Joli a fürdőszobába ment, bevett két gyógyszert. Ajtónyitást hallott.

- Te jöttél meg Gábor?

- Én anya. Most még egészben, de legközelebb ez sem lesz biztos. A fater úgy elhúzott mellettem, mint akinek elment az esze. Már megint valami gubanc?

- Apád sokat dolgozik mostanában, tengernyi a megrendelés. Nehezebben tolerál dolgokat.

- Azért felhívom, megköszönöm neki, hogy majdnem a vakolatba préselt. Ez van, meg hogy sok a lecke. Beállok a zuhany alá, utána falom a tudományt.

- Előtte egyél valamit.

- Kösz anya, elég volt a menza!

Joli egy grimaszt látott fia arcán, aki már trappolt is fel a szobájába. A kicsi fiam - gondolta. Nagyra nőtt kamasz, aki már felnőtt szemmel lát, és nem tart az apjától. Még egy év, és itt hagy bennünket. Pesten akar egyetemre járni. Búgó hang zökkentette vissza a jelenbe, a kanapé előtti asztalon mozogni kezdett az újság. Figyelmesen nézte egy ideig, az asztalhoz ment, leemelte a kísérteties táncot lejtő bulvárlapot. Tamás mobilja rezgett alatta. Itthon hagyta? Nem volt szokása férje személyes holmija között kutakodni, de kíváncsi volt ki keresi. Felemelte a telefont, a kijelzőre tekintett. Gábor nevét olvasta a készüléken. Egyszóval a fiacskája helyre akarja tenni az apját. Ahogy megígérte. Nem rossz ötlet, kapjon már a fejéhez Tamás!

Jó, de ez nem annyira sürgős, ráér vele. Kezében a telefontal, az ablakhoz sétált. Lent a téren munkások légalapáccsal törték a járda aszfaltját. Sárga mellényt viseltek, a fejükön pántos hallásvédőt. A dupla ablakon is átjött a kompresszor és a kalapács zaja. Érdekes, gondolta Joli, engem nem zavart Gábor hívása az apja telefonján. Mert nem is csörgött... válaszolta lassan magának. De miért nem? Már a telefont nézte, rajta egy ikon. Az áthúzott hangjegyet. Tamás lekapcsolta a csengőhangot és a riasztásokat. Pedig, jól megy a bolt, bármikor kereshetik. Nyomogatni kezdte a billentyűket, míg egy sms-t talált. "Hiányzol, de azonnal!". Ismerte a küldő telefonszámot.

Nem volt szerencsés délelőtt tízre kitűzni az évszót. Harminc fok felett, a legtürelmesebb gyerek is megunja az alakzatban ácsorgást, több mint negyven percen át. A Diri délután hatra inkább szervezhető volna. Ezeket Viki mondta maga elé, Jolinak címezve. Joli feltette napszemüvegét, nem reagált kolléganője szavaira. Viki ránézett.

- Bocs, azt hittem neked is meleged van.

- Melegem van drágám, de lusta vagyok beszélni. Este, ha jöttök meg is unsz. Nézz rám, így fest egy nyűgös nő.

Tamás fél nyolcra kihordott mindent. Húst, salátát, italt, evőeszközt. A gondosan nyírt pázsiton jól mutatott a piros grillkocsi. A „Sóhajok Hídján” tolta át, amit a múlt hónapban készítettett. A mini tavat a szökőkúttal két nap alatt megépítette az kivitelező. A híd, a terméskőborítással - kétoldalt karfákkal - egy hetet vett igénybe. Pompásan néz ki a kert közepén.

Vendégei még nem látták új kedvencét. Kíváncsi volt az arcukra, mikor átsétálnak rajta.

Lajos és Viki pontosan érkeztek. Nyolc órakor. Lajos kezében két üveg francia pezsgő, míg Viki egy óriási Fekete Erdő tortát egyensúlyozott.

- Gyerekek minek ez a felhajtás, van itt minden, husi, süti, malactüdő, etcetera! De neked Lala pajti egy unikum Dublinból. A múlt héten voltam kint. - Tamás felemelt a zsúrkocsiról egy bontatlan díszdobozt. Kicsit megbillent, ahogy igyekezett magát és a dobozt egyensúlyozni. Látszott a férfin, néhány pohár ital már lecsordogált a torkán. Vékony jávorpálos bajuszához illett az enyhén zselézett hátrafésült barna haj. Megcsapkodta szürke, ujjatlan „cravn’ air” feliratú pólóját a hasánál. - Galilei is benyomhatott néhány felest Lala, mire rájött, hogy mozog a föld. Szóval pajtás ez a nemes ital alig lépett be a negyedik ikszbe. Jameison! A kedvenced. - Tamás most Viki felé fordult.

- Rád is gondoltam a Grosvenor Street - en Viki drága. Szexi illatlabdacsok! Lala papa nem hagy neked békét, ha beletubákol. Csak valami intim helyre kend, akkor biztos az egész éjszakás műsor. De gyertek ide az asztalhoz! Tomorrow Dew meg jég. Ez kell a magyarnak! - Viki Jolihoz ballagott.

- Szia, a fiúk már találtak közös ismerőst, mint általában. Még mindig whisky a neve. -

Hajába túrt. A vörös tépelt frizura, a tengerkék szemek, a karcsú alak vonzották a férfiak tekintetét. A diszkrétén térd alá érő fehér ruha izmos lábakat takart. - Az évszót kicsit morózus voltál. Valami nem gömbölyű?

- Elfáradtam. Tamás vagy az öntödéjét igazgatja, vagy úton van állandóan. Nem hajlandó valakit felvenni, hogy az szaladgáljon az üzlet után. Mikor este megjön; sör, tévé, horkolás a fotelban. Gáborral is csak száz decibel felett képes kommunikálni. Mindegy, megoldom, ismersz. - Joli nem nézett Vikire, Tamás sziporkázását hallgatta fél füllel, és valami szomorúság bújt meg tekintetében. Az asszony barna szeme, barna haja és kreol bőre mediterrán jelleget adott alakjának. Rózsaszín hosszú nadrágot, hozzá fehér blúzt hordott. Barátnője Viki, közben mintha egy elúszó báránnyal követt volna becsukott szemmel. Nem tudta eldönteni, a felhő néha rávigyorog?

- Add, ide kérlek a tálát, kész ez a tarja. - Viki elgondolkodva nyúlt a tálért, felborított egy poharat az asztalon. Ahogy a helyére akarta tenni, egy másik dőlt el.

- Semmi gond Viki, szólsz a fiúknak, hogy kész a kaja? - Viki nem válaszolt, a kis tóhoz indult.

- Srácok elég a lötyölésből, ideje egy kevés szilárdabbat is magatokhoz venni! Kész a kaja.

Lajos hezitálva letette a poharat. - Asszony szava isten szava, menjünk! - A kör alakú faasztal megterítve várta a férfiakat. A sült kissé füstös illatához harmonikusan simult a háromnapos pácolás.

- Csodás ez a hús Joli - jegyezte meg Tamás, és vett még egy szeletet. - Ne haragudj, de olyan fini, mint ha nem is te... - és Vikire pillantott. Joli látta a közös szemvillanást, közelebb húzta a salátás tálat.

- A jövő héten más főztjét kritizálhatod. Remélem nem a gyerekek előtt! Elmehet az étvágyuk.

- Gyerekek! Ti vagytok kiskorúak, sőt bohócok. - Lajos sietve bontott egy sört, az üveget Tamás felé nyújtotta.

- Igyál haver, addig sem nyomod a lüke duruzst. - Tamás felállt, cigarettára gyújtott. A híd felé sétált, mikor Viki Jolira nézett. - Rágyújtok én is, de nem itt az asztalnál. Biztos zavarva a füst. - A férfi után lépdelt.

- De jó hogy te nem bagózol, ülhetnék itt egyedül - szólt Lajos félig Joli felé fordulva. Joli a pecsenyés tálat nézte.

- Nem félünk a farkastól - suttopta.

Kedd reggel hatkor, a 3. á, a megszokottnál is hangosabb zsvajjal várakozott a pályaudvar zajos peronján. Az izgatott gyerekek a vonat érkezését figyelték, a szülők az óráikat.

Joli és Viki, az anyukákat és apukákat igyekezett sokadszorra meggyőzni. Értik az aggodalmukat, de vigyáznak a gyerkőcökre, nem lesz semmi baj. Aztán velük lesz Tamás és Lajos a két férj, - erősítésként pedig Gábor, aki már felnőttnek számít. Elrohan az egy hét táborozás, gyerekek, szülőknek egyaránt.

- Joli néni, jön a vonat! - kiáltotta örömmel a vörös hajú Sanyika. - Szia, apa, szia anya mindjárt integetek a vonat ablakából!

- Jó, csak vigyázz kisfiam - simogatta meg az anyja.

- Gyerekek búcsúzzatok el szüleitektől! - próbálta Viki túlharsogni a pályaudvar zaját. -Rögtön fékez a szerelvény, felszállunk!

- Viki néni mikor érünk már a Bükk-hegységbe? - Gergő az osztály eminense, lap-topja felett görnyedt. - Itt az útvonalterv szerint, egy óra húsz percig tart a legrövidebb út. Mi már több mint két órája utazunk!

- Igazad van Gergő, de az egy óra és húsz perc autóval értendő, nem vonaton. Nézz csak gyorsan utána. - A gyerek lenyomott néhány billentyűt, tekintete a kijelzőre meredt.

- Tényleg, elcsesztem. Mert mindig figyel valaki! - Az ajtóban álló Tamásra pillantott. A férfi, Vikiről Gergőre nézett.

- Félreéritesz. Nem figyeltelek. Viki néniért jöttem, meg kell beszélni, hol ebédel az osztály. Viki ráérnél?

- Vajon hol? Sehol vagy mindenhol, - nyomogatta Gergő a billentyűket tovább. - Mindenki eszi a hozott szendvicseit.

Tamás és Viki lassan haladt előre a folyosón. A fülkék előtt utasok álltak, az elvonuló hűvös erdőket figyelték.

- A következő kocsni már dohányzó. Nemrég jártam itt, - hajolt a nő füléhez Tamás. Viki talált egy lehúzott ablakot, ami előtt nem állt senki. Cigarettát vett elő, rágyújtottak.

- Kár volt belemennem ebbe a marhaságba - fújta ki a füstöt Tamás.

- Szívem hagyj, játékos vagy, mint én. Egy buggyant hazardjátékos! Eddig mit csináltunk a feleséged meg az idióta férjem orra előtt? Te letoltad az alsód, ők nem vették észre. Nekem meg neked tetszett, ami utána történt. Most a kiránduláson is ez lesz, összehozzuk!

- Óvatos légy, ne faragatlan.

- Hiteltelen a prűdséged! Te tartottad jó bulinak hogy Joli, Lajos meg az osztály közelében... kissé perverz nem mondom - mosolyodott el, - befejezem, jön Joli!

- Hát itt vagytok? Már megint a bagó drágáim, az egészség meg smafu? Gond van. Niki kitörölt valami játékot Gergő gépéből, Lajos most próbálja helyrehozni. Áll a bál, Gábor egyedül figyel a lurkókra, szükség lenne rátok.

Tamás az ablakon át kipöckölte a csikket és elindult vissza. A két nő követte.

- Hát mit ne mondjak anya, elég ramaty - vette szemügyre a szobát, a bútorokat Gábor.

- Mire számítottál gyermekem itt a Bükk közepén? Királyi lakosztályra? Nem henyélni jöttél, tedd hasznossá magad! Segíts kipakolni apádnak, egy szobában leszel vele és Lajossal!

Gábor kedvetlenül leballagott a földszintre. A tíz srác két kisebb hálóban kapott helyet. Jelenleg komoly küzdelmet vívtak a felső ágyak tulajdonlásáért. Egy célt tévesztett párna Gábor fején csattant. Belépett a szobába.

- Na, elég legyen törpék, mert valaki hátsóján még kirepedhet a gatyá! Akkora tenyeressel kínálom meg. Küldöm is Viki nénit, hogy nem rakodtatok még el.

- Itt sincs! Se az apukád, csak Lajos bácsi egyedül - felelt vissza egy cérnahang. Gábor átsietett a szomszéd szobába, ahol Lajos pakolta egy terebélyes bőrönd tartalmát a szekrénybe.

- Lala bácsi nem láttad a fatert?

- Viki hívta magával. Itt nincs térerő, leugrottak a faluba. Beszélnek a túravezetővel, hogy ne jöjjön reggel. Változott a program. Holnapután lesz a túra, fáradtak a gyerekek.

- Ja, fáradtak. Majd kiugranak a bőrükből olyan elevenek. Megnézem anyát, hogy boldogul fenn a lányokkal.

Joli végzett, elégedetten körbefordult. Ami mégis zavarta, Viki két bőröndje. Érintetlenül feküdtek a másik ágyon. Átment a lányokhoz, meglepődött, hogy mindent rendben talált.

Csongor nehezen csusszant ki a Niva szűk üléséből. Másnak talán elég lett volna a hely, de Csongor százhusz kilójának tetemes hányada a kormánykereket súrolta. Fújtatva letette bal lábát a humuszos talajra. Körbenézett. Az erdő megszokott zajai tegnap óta alig változtak. Sem idegen neszt, sem baljós csendet nem észlelt. Lezárta a kocsit, elindult a tisztás szélén álló villám égette fa irányába.

A kis hegyi falu főutcáján, nyolc oszlopon, nyolc közepes teljesítményű villanygő szolgáltatta a közvilágítást. Pontosabban hét, mert a kocsmá előttit, fogadásból kidobta egy részeg. Az utcai szobákban tévék fényei vibráltak, kutyák ugatták az alkonyt unalmukban. Meredek út kanyargott Csongor házáig. Viki lihegve nyomta meg a csengőt. Magas szőke nő közeledett a hátsó udvar felől kíváncsian. Kezében üres vödört lóbált. Mosolyogva rázta a fejét.

- Nézzenek oda, Viki tanárnő! Egy éve voltál itt. El sem hiszem, gyertek be!

- Nem érünk rá Rózsikám. Ma érkezünk a gyerekekkel, most pakoltunk ki. Csongorral beszélnék néhány szót. A héten majd lenézünk Jolival is, de most futnunk kell. Csongor? -

Tamás figyelmét nem kerülte el a szőke asszony ajkának ideges rágása. A mosolya is eltűnt.

- Nincs... nincs itthon. Most ment el kocsival. Megbeszélni a disznóölést, mert pénteken vágunk. Valami baj van?

- Semmi, ne aggódj! Még otthon lebeszéltem vele telefonon, hogy holnap reggel ő vezeti a barlanghoz a túrát, mint tavaly. De úgy látjuk a lurkók fáradtak az utazástól, ezért a csütörtök jobb időpont lenne. - Tamásra nézett. - Neveletlen vagyok Rózsika. Ő Tamás, Joli férje, még nem ismered. - Tamás az asszony felé bólintott.

- Meglógtam a gyerekszivaj elöl. Mea culpa! Egy kicsit sok volt ma belőle. Ugye nem ítélek el?

- Megértem, mert maga is férfi. - Az asszony mosolyában megvillant a múlt. - Csongor is így állt a két fiúhoz, amíg aprók voltak. De látom, Viki már menne. Nem tartóztatom. Ha úgy megfelel, átadom a férjemnek az üzenetet. Holnap azért felkeres benneteket.

- Szóval anya ezzel a rizsával etették Lajost, aztán eltűntek. Lehet, hogy Lala papa ász a számítógépei között, de itt... Elég magas az IQ-m, de ezt... - Joli szája vékony vonallá keskenyedett. Szemei egy láthatatlan pontra meredtek.

- A szemetek - préselte ki a fogai közül alig hallhatóan. - Sztémegy a fejem, járnom kell egyet a levegőn. A gyerekek vacsoráztak, lefekvésig még játszanak egyet. Addigra megjövök. Joli kilépett a szálló ajtaján. Egy percen belül az erdőhöz ért. Nem érdekelte, hogy hangosan zokog, az sem, ha meghallja valaki.

Ki akarta sírni a megaláztatásait. Az sms-t, amit Viki küldött Tamásnak, és aki elrohant hozzá. A pillantásaikat egymásra. Ahogy mindenkitől félrevonulva sustorognak. Nem zavarja őket, hogy mások sem hülyék, mindent látnak. Mióta tarthat? Mit nem csinált jól? Kérdések özöne cikázott agyában. Válaszolni sem tudott, már jött a következő. Észre sem vette, hogy kiért a fák közül. A meglepetéstől elállt a sírása, megtorpant. Az elé táruló nyugalom és szépség, feledtette előbbi gondolatait. A hold csak alig világította meg a Joli előtt elterülő tisztást, - felhő úszott át előtte. Özcsapat legelt csendben, pár lépésnyire.

- Most mi következünk, te kéjsóvár boszorka - vigyorodott el Tamás. - A nadrág le akar ugrani rólam.
- Fékezd magad aranyfarkú gúnárom! Csak addig, amíg kiérünk a faluból. Utána feldobom a bugyimat egy közeli ágra. A te alsód mellé!

Csongor odaért az elszenesedett fához. Lassan megállt, alaposan szemügyre véve az erdőt. Megkönnyebbülve fújt egy hatalmasat, és maga elé nézett. Alig néhány lépésre rothadó fatörzsek heverték, rajtuk nagy halom gally. A férfi odalépett, kezére vastag sötét rongyot csavart. Határozott mozdulattal a tüskés kupacba nyúlt. Hosszú, vízhatlan vászonba csomagolt tárgyat húzott elő. Kikapcsolta a három csatot, s már kezében tartotta a puskát, amit előzőleg átalakított. Rapsic miatt már megfogytak a rendőrök, óvatosabb lett. A tust lecsérélte pisztoly markolatra, hogy rövidebb legyen. A cső végére kipufogóból hangtompítót szerelt. A fegyvert kint tartotta az erdőn, nem hordta haza. A puskalámpát sem használta, az erős fénye miatt. Bízott a szemeiben. Mint most is, ahogy számolni kezdte a tisztáson legelésző őzeket. Szarvas jobb lenne! - gondolta, azon van elég hús. Péntekre elkelve egy agancsos, betölteni kolbásznak. A disznóval keverve! Mindegy, aki a kicsit nem... Célba vette a legnagyobb őzet, és lőtt.

Joli egy halk pukkanást hallott a tisztás túlfeléről. Az idill, ami feledtette gondjait, most hirtelen megszakadt. Az özcsapat futni kezdett a fák felé. Egyikük azonban térdre esett, lassan az oldalára dőlt. Újabb pukkanás hangzott. A futók közül a vezető megtorpant. Nehezen, de állva maradt. Nyalogatni kezdte vérző lábát. Összeszedte magát, remegve a csapat után sántikált. A nagydarab férfi előcammogott a sűrűből, a lesántult őz után nézett. Legyintett, majd, a már kimúlt állathoz lépdelt. Könnyedén felkapta, és eltűnt a sűrűben. Joli érdeklődve figyelte a gyorsan lejátszódó jelenetet. Ismerős volt számára a homályban tevékenykedő orvvadász. Mert, hogy nem legális, azt a lövés alig észlelhető hangja is bizonyítja. Ami ismerős volt a vadászban, az a mozgása. Igen, az ilyesfajta mozgást nem felejt el, aki már látta. Mókásan lépked, mint egy mackó. Ahogy a túrán tavaly! Hirtelen furcsa zajt hallott. Tőle jobbra a fák között, recsegett az avar. Újabb sötét felhők kúsztak a hold elé, Joli már alig látott át a tisztáson.

Azt még kivette, hogy a bokrok közül egy sötét tömeg csörtet elő. Megáll, és lassan mozogni kezd. Percek múlhattak így, majd gyors tempóban kettévált a mozgó folt. A következők már emberiek, és érthetőek lettek Joli számára:

- Hozzád nőtt a nadrág, te csirkefogó!? - remegett Viki hangja, mással dicsekedtél a faluban!
- Beszorult a zipzár, halkabban! - mordult vissza dühösen Tamás. Joli homlokára szorította kezét, pilláit eltakarta. Még hallotta az aktus kezdetének ismerős neszeit, amikor megfordult.

Elindult a szálló fényei felé.

- Jól vagy anya? - kérdezte aggódva Gábor. Fürkészsze kémlelte anyja arcát, öregnek találta. Eddig nem tűntek fel neki a mostani kemény vonások.

- Jól kisfiam. Már jobban, de itt nem én vagyok a fontos, hanem a gyerekek. Mit csinál a sok kis hiperaktív törp?
- Megágyazott mindegyik, de a lányokat te ellenőrizd. Kezd megtelni a hótaposóm. Nem pótpapának jöttem veletek! Lajos ott gubbaszt a lap-topja felett, egész este csak ugráltat, aki él. Pá, loholok meccset nézni.

Joli benézett a lányok szobáiba. Volt, aki már aludt, de Nikit nagy munkában találta. A három összetolt ágyon, hat leszorított lábfej körmeit lakkozta elmélyülten. Az ágyak körül, a még ébren lévő lányok figyelték a produkciót. Élénken vitáztak, kié lesz a legfeketebb köröm.

- Köszönöm kislányok a mai közreműködést! Ügyesek voltatok, jól bírtátok a strapát. De aki tíz percen belül nem álmodik a szép szőke hercegről, abból nem lesz hollywoodi filmsztár!

- Én nem is akarok az lenni - szólt valaki az olajkályha melletti ágyról. - Akkor is jól megélek, ha csak jó nő leszek.
- És akkor hogy élsz meg, ha jó nő leszel? - kérdezte Joli
- Hát elég jól. Apukám is mondta anyukámnak: amilyen jó nő vagy, jobban is élhetnék! Csak erre anyukám megpofozta apukámat... így már nem is tudom, akarok-e jó nő lenni?
- Gyúrótnak nézel ki Viki - szólt Joli, ahogy csukódott az ajtó.
- Meredek a hegyi út drágám, mindenemen folyik a víz.
- Azt azért mosd le, mert ide csábítja a kanszúnyogokat.
- Nem vagyok olyan hangulatban. Valami gyökérbe botlottam az erdőben, felbuktam. Beleestem egy bokorba, onnan meg a meg a koszos avarra. Nem is tudom, hogy nézek ki.
- Mint akin egy galeri végigment. Tamás nem segített?
- Elöttem lépkedett, mert alig láttam az ösvényt. Csak lassan tudtunk a sötétben haladni.
- Nem az úton jöttetek?
- Nagy eső volt tegnap, még most is csupa sár az út.
- Jó ötlet hogy lemondta a holnapi túrát. Nyűgösek a gyerekek, meg mindenki. Rózsika felhívott, üdvözölt. Mondta, reggel jön Csongor, húst hoz a konyhának. Majd beszélek vele.
- Volt térerő? - kérdezte Viki közömbösen.
- Tudod walky-talkyn szólnak le Csongornak, ha sürgősen kell valami a konyhára. Én is elfelejtettem, míg Rózsika nem hívott. Na, nézzünk be a gyerekekhez, aztán keressük meg a pizzamáinkat!
- Ha reggel hétkor indulunk, tízre a barlangnál vagyunk, - nyomta el a cigarettát Csongor. A pincér felé intett. A pincér bólintott, és két ujját mutatta vissza. - Egyszóval az ifjú felfedezők időben pihenjenek le, reggel korán itt leszek. Más. Ha csak ketten lennénk Jolika itt a teraszon, a füledbe dalolnék valamit. Ne haragudj, de milyen lehet egy ilyen csodás barna nővel?
- Ez az, amit soha nem tapasztalsz meg.
- Pedig már egy éve foglalkoztat a kérdés. Tudok a barlangban egy helyet, ahonnan kilopták a visszhangot. Ott biztonságban folytathatnánk a dumcsit, kőkemény körülmények között.
- Bohóc vagy Csongor, nem változtál. Rózsika hogy viseli?
- Köszönöm jól tolerál az öreglány. Mióta golyóérett, belém van habarodva. - A pincér csendben letette a két konyakot. Csongor keze írást utánczolt, amikor ránézett. A pincér bólintott és elment.
- Vadászol még nagyfiú? - kérdezte Joli.
- A nagyvad a kedvencem! - nézett hosszan a szemébe Csongor. - Amúgy a puskám mindig töltve van.
- Biztos voltam benne. Valami ízletes húst is teszel olykor az asztalra?
- Előferdül. Holnap disznót vágunk, kiürült a fagyasztó. Csak neked, és suttozva. Ma este még be kell szereznem némi húst az erdőről. Idén sajnos csak egy versenymalacot sikerült nevelnünk. Olyan sportos, hogy helyből átugorja a kerítést! Ha nem lövök valamit, elfogy a röfi vacsorára. Igaz is, gyertek le péntek este vacsizni. Elbeszélgetsz Rózsival.
- Kösz, de a gyerkőcök miatt nem megy. Viszont, ha most leviszel, meglátogatnám a feleséged. Nem tudom lesz-e még alkalmam.
- Nagyon szívesen. Aztán ha valami huncut gondolat jutna eszedbe az úton...
- Jó, majd akkor tudatom veled. Most felszaladok, szólok Vikinek és Tamásnak. Indítsd a kocsit.

Lajos állt az egyik kapuban, Gábor a másikban. A fiúk három góllal vezettek. Gábor unatkozott, mert a lányok még a térfelére nem jutottak át. Vikit és az apját figyelte, - a két bírót, - ahogy mosolyogva beszélgetnek a pálya közepén.

- Viki néni ez csalás! - kiáltotta Zsanett könnyezve. - Gergő már másodszor elgáncsolt. Tessék kiállítani! Én ilyen hülye fiúkkal nem focizok tovább!

- Mi baj Zsani? - fordult a hang irányába Tamás. - Igazad van, ez szabálytalanság. Gergő hagyd el a pályát, a futballt nem így játsszák!

- De a kívánságműsort, azt igen. Csak tudnám minek ennyi bíró a helyzet magaslatán, - morogta Gergő, és elindult.

Rózsika saját készítésű málnaszörpöt, üveges szódát, és süteményt hozott egy tálcán. Letette az asztalra Joli elé, majd ő is leült. Csongor szólt be az ajtón.

- Átlépek a teknőért a sógorhoz. Aztán túl okosakat ne beszéljetelek, így is elég fifikásak vagytok! - A két asszony egymásra nézett, Rózsika nagyot sóhajtott.

- Mindig kamasz marad, olyan, mint amikor megismertem. Néha aggódom érte. Nem is tudom. Jól vagytok otthon? - Jolinak nehezebbre esett a válasz.

- Megvagyunk. Sok a munka, kevés egymásra az időnk. A fiam egy év alatt felnőtt lett.

Jövőre Pesten akar tanulni. Hiányozni fog. Jut eszembe, a kis bolt a templom mellett nyitva van?

- Az már nincs - mondta büszkén Rózsika. - Áruház nyílt a helyén, ami egész nap nyitva tart. Azért nálunk sem áll meg az idő. Valamit otthon felejtettél?

- Néhány apróságot, - Joli alsó ajkán egy ideg rándult. - De bosszantó a hiányuk, ha már megszoktuk őket.

- Furcsa. Lehet, hogy rosszul érzem, de valami feszültség van körülöttem. Nyugtass meg, hogy nincs semmi baj.

- Már mi lenne drága pszichológusom? Egy éve láttuk egymást, mind a ketten változunk.

Az iskola sem szanatórium. Tanítsz te is, tudod. Rajtam talán jobban nyomot hagy minden. -

Rózsika csak hallgatott, Joli lassan felállt.

- Mennem kell. Szombat este gyertek fel a férjeddal, műsor lesz meg tábortűz.

- Jól hangzik, lehet hogy ott leszünk. De ne siess ennyire! Mindjárt megjön Csongor, felvisz a szállóba.

- Nem, nem. Csakis az apostolok lován, gyalog! Kell az edzés a holnapi túrához.

Joli kártyával fizetett. Reklámszatyorba pakolta a vásárolt árut, kilépett az utcára. A júniusi nap erős fénytől egy pillanatra lehunyta szemeit. Elindult az utcán felfelé. Bal kezével, a halántékát kezdte masszírozni. Agyát egy fájdalmasan lüktető érzés kínozza tegnap este óta. A válasz indukálja a fájdalmat - próbálta keresni a magyarázatot. A válasz, ami megtehető. Vagy a válasz, amit meg kell tenni. Ha megteszem, megnyugszom. Nem érdemeltem meg, hogy így megalázzanak. De azok is vétkesek, akikkel...

- A barlang csodálatosan szép, ám veszélyes is egyben. Mesélik - még a tatárjárás idején történt, hogy a tatár martalócok elől a falu népe, a barlangba bújt. Szerencsétlenségére, egy helyismerettel túlzottan nem rendelkező kísértet tévedt e tájra. Génjei megparancsolták, járjon utána, hol lehet az embereket ijesztgetni. Neki is látott a számára előírt nemes feladat teljesítésének, míg eljutott a barlangunkig. Felvette legfihéresebb lepedőjét. Legfélelmetesebb mosolyát. Beviharzott a barlangba. Az ott megbújó gyerekek érdeklődve figyelték légi megjelenését, míg Tádé, aki nem szeretett mosakodni, megszólította.

- Ne tessék már a tisztasággal különködni! Őseinket is a kutyák nyalogatták, ha nagy néha elfelejtették a patak vizét magukra locsolni. De az ilyen fehér lepedőt kerülték. Nekem elhíheti! Ártott a szemeiknek. Ha legközelebb erre tetszik ijesztgetni, néhány száz évig használja rendeltetészerűen a lepedőjét! - Joli ivott az előtte álló pohárból.

- Mondanom sem kell, nem mindenben érthetünk egyet Tádéval. Viszont szegény kísértet úgy elszaladt szegényében, hogy eltévedt a barlangban. Még ma is keresi a kifelé vezető utat!

Reménytelenül. Ezért kell szigorúan Csongor bácsi után tartani, ő jól ismeri a járást. - A gyerekek csendben figyelték, a hallottakon rágódtak.

- És ha felénk jön a fáradt kísértet? - kérdezte elgondolkodva Niki - akkor mit tegyünk?

- A kísértet már elszokott a beszédőtől, és ti biztosan elijesztenétek. Egy a fontos, mindig

Csongor bácsi mögött! - nem térhetünk le semerre! Mert akadnak oldaljáratok, ezeket nem ajánlom senkinek. Kérdés? Jó akkor köszönöm a figyelmeteket, innentől szabad foglalkozás. -

Joli bólintott, hogy vége az instrukcióknak, a gyerekek töprengve hagyták el a konferenciatermet.

- Joli néni, tessék mesélni valamit. Olyat, mint délelőtt tetszett! - kérték kórusban a lányok.

A zajra Viki lépett be a lányháló kitárt ajtaján. Leült a Jolival szembeni ágyra. Joli ránézett, majd mosolyogva a lányokat vette szemügyre.

- De erőszakosak vagytok, fruskák. Csendes pihenő van, ti meg zajongtok. Ha megígéritek, hogy csendben maradtok, elmondok egy történetet.

- Megígérjük! - harsant fel újra a kórus. Joli megrázta a fejét, felállt és becsukta az ajtót.

Leült az ágyra, rövid gondolkodás után belekezdett.

- Tudja-e valaki, miről nevezetes a mai nap?... Látom nem. Nos, ma Iván nap, Szent Iván napja van. Régen a júniust Szent Iván havának is nevezték. Mivel a nyári napforduló ekkorra esett...

- Mi az a nyári napforduló? - szolt közbe valaki.

- Ilyenkor legrövidebb az éjszaka, leghosszabb a nappal. Mágikus napnak tartották őseink. Úgy hitték, ezen az éjszakán minden megtörténhet. Örömtüzeket gyújtottak szerte Európában. A tüzek körül énekeltek, jóvendőt mondtak, a bátrabbak átugrották a lángokat. A szerelmesek reggelig virrasztottak. Így volt ez kislány koromban is. A faluban ahol felnőttem, máig él egy babona. Az idős nénik szerint, ha a szerelmesek Szent Iván napja előtt csókot váltanak, és pontosan megjegyzik a helyet - időt, szerencse éri őket. Igen ám, de ennek feltétele is van. Ha Szent Iván napján, ott és akkor, mint előző nap, megismétlik a csókot, örökre egymáséi lesznek. És van más is. Házasságuk harmadik évében, nagyobb pénzösszeg ulti a markukat.

- Joli néni tud valakit, akinek ez a babona be...

- Azért is mesélem. Főiskolás voltam, Tamás bácsival vonaton utaztunk a szüleimhez. Nagyon szerettük egymást. - Pillantása Viki tekintetével találkozott.

- Néztük az elfutó dombokat, éreztük a jó illatú erdőket. Megpuszítottuk egymást. Otthon jutott eszünkbe, holnap lesz Szent Iván. Másnap megismételtük az utat, a csókot. Egy év múlva összeházasodtunk. Szent Ivánkor. Minden úgy történt, ahogy a babona jósolta! - Viki felállt, kiment a szobából.

- És a pénz... is? - kérdezte óvatosan Sára.

- Jó, kislányok, itt a mese vége! A fiúk várnak benneteket a visszavágóra. Ma nektek kell győzni, mert túl nagy lett a szájuk!

- Jolikám, hogy is kezdjem, tényleg nem könnyű. Tamás a haverom, meg tisztelem is az üzleti sikerei miatt. Nem tudom felfigyeltél-e rá... Na, mindegy! Egyre többet lógnak együtt,

Viki és Tamás. Ne érts félre, a gyerekek szeme sincs bekötve.

- Lajos! Ugye nem gondolsz ezekből semmit komolyan? Bagóznak, beszélgetnek, van közös témájuk. Pont! Néhány nap, és hazautazunk. Otthon újra kezdődik a verkli. Mindenki teszi a dolgát, mint előtte. Két hét múlva arra sem emlékszünk, hány napot voltunk itt. Ne aggódj, minden rendben van.

- Ha így látod...

- Aztán... Te jobban is nézel ki, mint Tamás. Ezért se féltsd Vikit. - Joli a férfire mosolygott.

- Gyere, elsétálunk a forráshoz, most mindenki a labda körül van.

Joli nagyon unta a szerepjátszást, de már nem lehetett abbahagynia.

A fiúk kedvetlenül kergették a bőrt, magukban a bírót szidták. Tamás, a legtöbb támadásukat lefújta. Viki a meccs előtt Tamás segítségét kérte, hogy a lányok nyerjenek. Beállt védeni a lányok kapujába, ahol nem sok dolga akadt. Forrón tűzött a késő délutáni nap, a levegő nem mozdult. Terepjáró kevert porfelhőt az úton. Viki a motorzaj irányába fordult. Joli és Lajos akkor lépett be az erdőbe, s tűnt el szem elől. Gergő saját térfelén megállította a labdát, minden dühét beleadva, kapura rúgta. A gólt hatalmas ovációval üdvözölték a fiúk. Viki meglepődve fordult vissza, kérdően Tamásra nézett. Tamás három hosszút sípolt, rágyújtott, lement a pályáról.

- Miért idő előtt? Mert untam ezt a rohadt meleget! Azért fújtam le.

- De azt nem fogod unni, amit láttam. Hogy a feleséged az erdőbe cipeli a mamlasz férjemet. - Viki és Tamás a szálló teraszán cigarettáztak.

- Számít? - mosolyodott el Tamás. Válláról láthatatlan porszemet fújt le. - Amióta itt vagyunk, öt percet sem beszéltem Jolival. Kényelmes ügy. Megőrülök, amikor bevadulsz.

- Az izgatás büntetendő, egyszer még feljelentjük egymást. Mondtam már, hogy kedvelem a bevált dolgokat?

- Ezt vehetem bóknak?

- Aminek akarsz. Hozod a tegnapi formádat ma is? Vigyázz a válasszal!

- Máris kezdem nyomni a fekvőtámaszokat. Tudom a szervezés az erősséged, halljuk az újabb örült ideádat.

- Értesültem egy használható babonáról. Ma estére érvényes. Ott és abban az időben, mint tegnap, előadjuk jól begyakorolt magánszámunkat. A felhőket figyelte. - Nagyfőnöki jutalomban lesz részünk.

- Orvos látott már? - Tamás felnevetett, Viki komolyan nézett rá. Óráját felemelte, a számlapon egy pontra mutatott.

- Jó, jó, pislogott a férfi - de hogy lépünk le?

- Én ott leszek, a többi a te gondod!

Lajos letérdelt a forrás mellé, tenyerét használta pohárnak. Lassan itta a hideg vizet. Joli kicsit távolabb egy páfránybokrot járt körbe.

- Neked ma van a legcsodásabb napod. Kivirágzol éjszakára. Boldogságot, szerencsét adsz annak, aki megtalálja a virágod. Bár ez nem könnyű, mert jön az álmat hozó fuvallat, és az ördög is résen áll, hogy megvédje. Félti a hatalmát. Mégis sokan próbálják megszerezni. Azért egy kicsit hasonlítunk. Mindkettőnknek nagy nap a mai.

- Indulhatunk Jolika?

Tamás nem vacsorázott. A teraszról figyelte a naplementét. Cigarettáját félig szívta el, másakra gyújtott. Alig látható mosollyal szemlélte az elsötétülő erdőt. A pincér kérdezte.

- Hozhatok valamit, uram?

- Ami nekem kell, azt nem itt mérik haver. - Nadrágzsebéből bankjegyet húzott elő, a pincérnek adta.

- Igyál valamit. Tetszik a kötényed, eladó?

- De uram!

Tamás nevetve az órájára nézett, megveregette a pincér vállát, a recepció pult mellett kilépett a szabadba.

A borult ég nem engedte át a holdfényt. Viki halkán káromkodott a tisztáshoz vezető ösvényen. A cserjék ágai beleakadtak a hajába, blúzába. Mikor kiért a fák közül, ökölbe szorította kezeit, mély levegőt vett, kifújta, lazított. Pulzusa felvette a megszokott ritmust. Kitérült pupillákkal Tamást kereste. Néhány lépésnyire valami mozdult.

- Ne hülyülj te idióta, megijesztesz!

Az elfojtott kuncogást megismerte Viki. Odaszaladt, Tamás nyakába ugrott. A pukkanást még mind a ketten hallották.

Csongor leengedte a fegyver csövét. Kapitális lehet, gondolta. Ahogy óvatosan balettozott, mielőtt a fák közül... Hétpróbás vén bika. Neked annyi!

A nagy átütőerejű TUG lövedék először Tamást találta. A plattírozott nikkel köpenyt úgy fejlesztették, hogy a vadba hatolva, minimálisan gombásodjon fel. Viki sikoltani sem tudott, amikor eltört a kulcsontja. A csók és a lövés után Tamás rázuhant. A golyó mindkettőjüket leterítette.

Csongor a két tetem felett állt. A puska csövét lassan az álla alá szorította, ujja az elsütő billentyűn vibrált. Nem, ez nem lehet. Alul megmozdult a nő! Nyöszörögve vizet kér.

- Még nem tudjuk pontosan, hogy csinálta, de ígérem, hamarosan rájövünk. A trükk a dobozokkal viszont eredeti. Megvásárol a boltban tíz konzervet, konzervnyitót, titokban kiüríti valahol e finom eledelt. A szintén ott vett kalapáccsal és szeggel lyukakat üt a dobozok aljára, egyet az oldalára. Szerény sejtésem szerint igen előrelátó volt. Azért kellett alulra a lyukak, ha netán esővízzel telne meg a doboz, kifolyjon a víz. Így a belerakott kavics továbbra is zörgeti a doboz falát. Mert ez volt a cél! Hogy a faágakra madzaggal felfüggesztett dobozok, bennük a kavicsokkal, minél nagyobb zajt csapjanak. Így az őzek elkerülnek a tisztást. Az orvvadász meg mindenre lő, ami mozog. És most lép a képbe az elhunyt férj, és a maga kolléganője. Nem valószínű, hogy sakkozni mentek volna a sötét erdőbe. Maga erről tudhatott, az orvvadász volt a bosszú eszköze. Maga irányíthatta a szálakat, hogy így történt minden. Bizonyíték erre a bolti vásárlása, és a tisztás körül megtalált dobozok a fákön. - A nyomozó ivott az előtte álló pohárból.

- A kihallgatások még folynak, ne érezze biztonságban magát. Az orvvadászt keressük. A kolleginája még az intenzíven van, ha javul az állapota, kihallgatjuk. Most elmehet, de remélem, rács mögé kerül!

Joli felállt, kiment a szobából. A hadnagy eltette jegyzeteit, a hallon keresztül elhagyta a szállót. Beült a kocsiba, a sofőr kipörgő kerekekkel indított.

~ ~ ~ ~ ~